

Finantsloven. Det er forekommet os, at man ikke behøver at tilføie særlig til § 5, hvad der ligesaa godt gjælder om § 6, § 7 osv. — Udvalget har endelig foreslaaet tilføiet, at naar en Embedsmand forener flere Embeder, skal kun eet af disse betragtes som givende Pensionberettigelse, idet man finder, at der fremkommer et stærkt Forhold, naar en Embedsmand paa eengang er lønnet med to Lønninger, der give Pensionberettigelse. Han vil nemlig da kunne afgaae fra det ene Embede og saaledes samtidig faae Pension og Gage. Det er i det Hele forekommet Udvalget, at Forholdet burde være det, at, naar en Mand har to eller flere Embeder, bør han kun have Gage for det ene og derimod oppebære Honorar for de andre. — Dette var altsaa de Vædringsforslag, som Udvalget har stillet til § 5.

Seg kommer nu til § 6, der omhandler det Tilfælde, at en af Staten lønnet Embedsmand konstitueres i et andet Embede. Der er i de nu gjældende Love af 31te Marts 1860 og 19de Februar 1861 opstillet den Regel, at, dersom Constitutionen kun varer 6 Uger, skal den Vedkommende intet Vederlag have, men varer den over 6 Uger, skal Embedsmanden have et Honorar, der er ligt med Forskjellen mellem den højeste Lønningsgrad i den Gageklasse, hvortil han hører, og den laveste for det Embede, i hvilket han er konstitueret. Erfaringen har nu imidlertid vist, at denne Regel ikke har været hensigtsmæssig. Dette er nærmere udviklet i Motiverne til Lovforslagets § 6, og jeg troer, at Alle, der opmærksomt have gennemlæst den Fremstilling, som Finantsministeren har givet i Motiverne til denne Paragraph, vil indrømme, at det virkelig forholder sig saa, at der forekommer mange Tilfælde, hvor den nævnte Regel fører til mindre heldige Resultater. I Stedet derfor har Finantsministeren foreslaaet opstillet den Regel, at den Paagældende kan vederlægges med indtil Halvdelen af den Lønning, der er bestemt for det Embede, hvori han konstitueres, imod at afgive indtil Halvdelen af den ham for hans Embede tillagte Lønning. Denne Regel stemmer i det Hele meget godt med, hvad der efter tidligere Lovbestemmelser har kunnet antages at finde Sted i den i vor

Administration fulgte Praxis, og Udvalget har ved at overveie endeel Tilfælde, der let ville kunne forekomme, fundet, at den foreslaaede Regel er heldig og rigtig, og at den derfor bør følges i de almindeligst forekommende Tilfælde, hvor en Embedsmand konstitueres og midlertidig maa opgibe det Embede, som han har, for at bestyre det andet, bedre lønede Embede. Det har imidlertid dog ved nærmere Drøftelse vist sig for Udvalget, at det vilde være ønskeligt ved denne Leilighed at føie nogle Bestemmelser til. For det Første er der et Forhold, som vistnok bør omtales, om det end egentlig paa en Maade kan siges slet ikke at trænge til nogen ny Ordning, forsaavidt som det nemlig ganske vist allerede hører til de Begreber, der herske i vor Embedsstand, at i en Embedsmands Forfald maa den, der i samme Bestyrelsesgreen udsæes dertil, være pligtig til midlertidig at udføre hans Forretninger, saaledes at Tjenesten ikke lider nogen Skade, uden at have Krav paa nogen Godtgørelse derfor. I ethvert Tilfælde, hvor f. Ex. Chefen i et Contoir bliver syg eller faaer et andet saadant ubestemt Forfald, uden at det ansees for nødvendigt eller rigtigt at konstituere nogen Anden i hans Sted, maae de andre Embedsmænd i den samme Bestyrelsesgreen vide, at der paahviler dem den Forpligtelse at sørge for, efter den Anvisning, der gives dem, at Forretningerne blive bestridte saaledes, at Tjenesten ikke lider nogen Skade, uden at de have noget Krav paa nogen bestemt Godtgørelse derfor. Denne Regel er udtryffeligt udtalt i den militære Lønningslov, og da det er en fuldkommen rigtig og hensigtsmæssig Bestemmelse, har Udvalget fundet, at det ogsaa vilde være rigtigt at gjentage den i den her foreslaaede Lov angaaende de civile Embedsmænd. Et andet Tilfælde, som Udvalget har haft for Øie, og med Hensyn til hvilket der bør træffes en Bestemmelse, da det undertiden forekommer, er det, at en Embedsmand, som konstitueres til at udføre et nyt Embeds Forretninger, tillige ved Siden af udfører sit eget Embede. I dette Tilfælde, hvor Embedsmanden gjør extraordinaire Anstrengelser, synes man ikke hensigtsmæssigen at kunne lønne ham paa den Maade, at han mister Halvdelen af